

undtaget fra elforsyningsloven (elnæringsvirksomhed).

Skattepligtens omfang efter selskabsskattelovens § 3, stk. 7, er identisk med kommuners skattepligt efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2 f, der foreslås ændret ved lovforslagets § 11, nr. 1. Det foreslås derfor tilsvarende at ændre skattepligtsbestemmelsen i selskabsskattelovens § 3, stk. 7, og der henvises i det hele til bemærkningerne til lovforslagets § 11, nr. 1. Kommuner er fortsat skattefritaget af indtægt ved virksomhed med produktion af elektricitet og varme ved affaldsforbrænding, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 11, nr. 1.

Til nr. 9 og 11

Selskabsskattelovens § 13, stk. 1, nr. 2, blev med lov nr. 452 af 31. maj 2000 (Elselskabers overgang til almindelig skattepligt m.v. – elreformen) udvidet, således at udbytte fra visse selskaber kan ske skattefrit til elselskaber omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2 e- 2 f.

Bestemmelsen blev imidlertid ikke udvidet for så vidt angår hvilke selskaber, der kan udloddes fra. Det er således efter den gældende bestemmelse i § 13, stk. 1, nr. 2, alene selskaber omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1 og 2, der kan modtages skattefri udbytter fra.

Selskaber, der har produktion, transport handel eller levering af elektricitet beskattes efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2 e eller 2 f (med undtagelse af visse kommunale elselskaber), uanset elselskabets organisationsform. Aktieselskaber beskattes dog fortsat efter § 1, stk. 1, nr. 1. Elselskaber kan således ikke udlodde skattefrit, medmindre de er organiseret som aktieselskaber.

Dette har ikke været tilsigtet, da elselskaber omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2 e og 2 f, beskattes som aktieselskaber, jf. § 17, stk. 1. Det foreslås derfor, at udbytte, som modtages fra aktier eller andele i elselskaber omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2 e og f, tillige kan omfattes af selskabsskattelovens § 13, stk. 1, nr. 2.

Tilsvarende foreslås, at elselskaber omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2 e-f, ligesom selskaber, der er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1 og 2, ikke skal medregne udbytte af egne andele til den skattepligtige indkomst.

Til nr. 12

Ændringen er en konsekvensrettelse, som ved en fejl ikke blev medtaget, da den daværende § 1, stk. 4, i selskabsskatteloven blev ophævet ved lov nr. 399 af 22. maj 1996 om ændring af forskellige skattelove

(Beskatning af investeringsforeninger og deres medlemmer, afgrænsning af »tomme« selskaber, underskudsbegrænsning ved skattefri fusion m.v.). De daværende § 1, stk. 5 og 6, blev herefter til § 1, stk. 4 og 5.

Til nr. 13

I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. er det i § 29 B, stk. 6, bestemt, at der for frivillige acontoindbetalinger skal beregnes tillæg. Tillægget beregnes således, at der for indbetalinger, der sker senest den 20. marts, ydes selskabet eller foreningen m.v. et tillæg på 1 pct. af indbetalingen, mens selskabet eller foreningen for indbetalinger, der sker efter den 20. marts, men senest den 20. november, skal betale statskassen et tillæg på 1 pct. af denne del af indbetalingen.

Af § 29 B, stk. 5, 3. pkt., fremgår, at selskabet eller foreningen m.v. er berettiget til en godtgørelse på 4 pct. af en eventuel overskydende skat. Godtgørelsen skal neutralisere statens likviditetsfordel af den overskydende skat frem til 1. november i det følgende år, hvor den overskydende skat kommer til udbetaling, jf. § 29 B, stk. 5, 7. pkt. Denne godtgørelse er i stk. 5, 4. pkt., maksimeret til 4 pct. af den højeste indkomstskat i indkomståret eller i et af de to seneste indkomstår forud for indkomståret.

For nystiftede selskaber og bestående selskaber, der på grund af en ændring i skattepligtsstatus indtræder i acontoskatteordningen, samt for selskaber, der i dette og de seneste 2 indkomstår har haft en skattepligtig indkomst på 0 kr., bevirker maksimeringsreglen, at der ikke kan betales godtgørelse. Det betyder, at selskaber m.v., hvor den skattepligtige indkomst er 0 kr. eller meget lille, ikke kan få godtgørelse af de indbetalte acontoskattebeløb eller får en godtgørelse, der er så lille, at de efter fradrag af 1 pct. tillæg i forbindelse med indbetaling af frivillige acontoskattebeløb, ikke får tilbagebetalt hele det indbetalte beløb.

Det foreslås på den baggrund at ophæve maksimeringsreglen i § 29 B, stk. 5, 4. pkt. Ved ophævelsen af maksimeringsreglen sikres det, at der altid ydes godtgørelse af det indbetalte beløb, hvorved skatteyderen ikke vil komme i den situation, at der ikke sker tilbagebetaling af hele det indbetalte beløb.

Forslaget vil få betydning for alle selskaber, der tidligere er blevet ramt af maksimeringsreglen, fordi deres indkomstskat i indkomståret og de to forudgående indkomstår har været 0 eller relativt lav i forhold til den i indkomståret indbetalte acontoskat.

Således vil en ophævelse af maksimeringsreglen endvidere sikre, at datterselskaber, som udtræder af en